

26 feb 2023 1^e zondag veertigdagentijd

Wij van Zuid – De Regenboog

intro lezing:

Jezus is volop aan het werk. Hij trekt rond met zijn leerlingen, vertelt over Gods koninkrijk en geneest mensen. Hij wekte zelfs een meisje op uit de dood.

Schriftlezing: Marcus 6:1-6a

verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Ik neem je mee naar het Brabantse Goirle. Misschien heb je er nooit van gehoord.

Maar het is wel de plaats waar Nederlands meest succesvolle Olympiër vandaan komt. Ik

heb het over: Ireen Wüst. En Goirle is daar zo trots op: dat ze een standbeeld voor haar hebben neergezet. Feestelijk onthuld door Ireen zelf. Met een bordje. *'Ireen Wüst. Nederlands succesvolste Olympiër aller tijden, geboren en getogen in Goirle, zes*

gouden medailles op vijf achtereenvolgende Olympische Spelen.' Goirle is trots op hun Ireen.

Hoe anders vergaat het Jezus in de plaats waar Hij is opgegroeid. Hij is begonnen aan zijn missie om mensen te vertellen van Gods koninkrijk en overal waar Hij komt gebeuren bijzondere dingen: mensen genezen en worden bevrijd. En nu is Hij in Nazareth, terug in de synagoge waar Hij in zijn jonge jaren geregeld kwam. Hij krijgt het woord en verkondigt. De mensen horen. Wat een wijsheid is Hem gegeven! Ze weten ook van de krachten/wonderen die onder zijn handen gebeuren. Ze zijn er onthutst van – en dat is niet direct positief.

Ze kennen Jezus wel. Ze hebben met Hem geknikkerd. Hij is toch die timmerman. Zijn handen maken meubels en repareren huizen. Dat diezelfde handen een meisje dat gestorven is doen opstaan uit haar bed... Daar kunnen ze niet bij. Hij moet niet denken dat Hij wat voorstelt. Hij is toch gewoon de zoon van Maria. Zijn zussen wonen bij ons op de hoek. Niet boven het maaiveld uitsteken....

Het beeld dat ze van Hem hebben, gewone jongen, één van ons, klopt niet meer. Ze haken af. 'Ze nemen aanstoot aan Hem' lezen we. Daar wil ik bij stilstaan. Aanstoot is een belangrijk woord in de bijbel, vooral als het om Jezus gaat. Het Griekse woord is skandalon, daar klinkt ons woord schandaal in door. Iets wat je absoluut niet kunt accepteren: schandalig!

Letterlijk is skandalon een val om dieren mee te vangen.

Aas wordt vastgezet op een stok om een dier in de val te lokken. Gaandeweg betekent skandalon niet alleen een val die bedoeld is om je te laten vallen, maar ook struikelblok, datgene waar je over valt zonder dat dat met opzet is is neergelegd. En vandaaruit ook datgene waar je mentaal over struikelt, dat waar je aan ergert.

In het Griekse bijbelse woord skandalon klinkt dat allemaal mee:

aanstoot nemen, je ergeren, struikelen, over iets vallen. En zo ook je geloof aan het wankelen brengen.

De inwoners van Nazareth nemen aanstoot aan wat Jezus doet. Ze vinden het schandelijk. Ze ergeren zich aan Hem. Ze vallen over Hem. Hij is een 'steen des aanstoets' geworden.

We zullen de komende weken steeds zien dat mensen zich storen/stoten aan Jezus. Jezus' manier van doen lokt reactie uit. Onverschillig blijven is geen optie. Je moet wel reageren. Je vindt Hem geweldig en volgt Hem. Of je schudt je hoofd en wijst hem af. Je gelooft níet in Hem.

Wat moeten we met die ergernis? Wij worden meestal wat ongemakkelijk als mensen zich ergeren, aan wie Jezus is, aan God, of aan de kerk. Maar je kunt die ergernis ook zien als een signaal dat er iets fundamenteels op het spel staat.

De mensen uit Nazareth ergeren zich, omdat ze iets belangrijks hebben ontdekt over Jezus. Ze zijn gaan beseffen dat Jezus veel groter is dan 'die jongen van bij ons.' Hij is de Zoon van God. Ze moeten hen beeld bijstellen.

Die les hadden – eerder in Marcus - Maria en de broers van Jezus ook geleerd. Als ze horen dat Jezus mensen geneest mensen en kwade geesten uitdrijft, gaan ze naar Hem toe om Hem – desnoods onder dwang – mee te nemen. Volgens hen had Hij zijn verstand verloren.' (Mc 3:20) En als ze Hem dan vinden en iemand komt Jezus vertellen 'je moeder en je broers zijn er' dan zegt Hij: 'Wie zijn mijn moeder en mijn broers? Hij kijkt naar zijn volgelingen en zegt: 'Jullie zijn mijn moeder en mijn broers. Want iedereen die de wil van God doet, die is mijn broer, zus en moeder.' Daar sta je dan als moeder en als broers... Ze moeten hun beeld bijstellen. Jezus is niet van hen. Ze hebben niets over Hem te zeggen. Die dwaze broer is door God geroepen tot dingen die veel verder reiken dan zijn familie en zijn vaderstad.

Hoe zit het met ons? Met onze beelden van Jezus. Wij hebben er net over nagedacht. Vaak is het beeld wat je van Jezus hebt, iets dierbaars.

Heb jij je beeld ook wel eens bij moeten stellen? Heb je je ook wel eens geërgerd aan Jezus? Misschien wel als je hoort hoe Hij met zijn familie omgaat? Of als Hij onmogelijke dingen van ons vraagt... Je vijanden liefhebben. Alles achterlaten om Hem te volgen. En als je kijkt naar zijn lijden... Waarom komt Hij niet voor zichzelf op? Waarom sterft Jezus aan een kruis?

Menigten mensen volgen Jezus en geloven in Hem. Maar er is ook steeds weer ergernis. We struikelen over Hem. Het is de ergernis van mensen die maakt dat Jezus gevangen genomen wordt en uiteindelijk sterft aan een kruis. En dat kruis zelf is ook weer een ergernis, een struikelblok om in Hem te gaan geloven. Hoe zegt Paulus dat (1 Kor.1:23):

'Wij verkondigen een gekruisigde Christus,
voor joden *aanstootgevend* en voor andere volken dwaas.'

Dat Christus stierf aan een kruis is de ultieme ergernis en dwaasheid. Maar voor wie gelooft is Hij Gods kracht en wijsheid.

Ergernis kan ons laten struikelen, maar het brengt ons ook op het spoor van iets belangrijks. Ik kijk naar het programma Dreamschool op TV.

Jongeren proberen met hulp van dat TV-programma hun leven weer op de rit te krijgen. Dat valt niet mee. Geregeld zijn ze enorm geïrriteerd over een bepaalde opdracht. En wat ik zo knap vind, de begeleiders worden dan meestal niet kwaad, maar ze beseffen dat die ergernis vertelt dat ze op iets belangrijks stuiten. En ze helpen de jongeren om niet weg te lopen voor wat hen ergert, maar het onder ogen te zien. Ergernis als indicator: hier wringt de schoen.

Terug naar Jezus. Erger je je wel eens aan Hem? Ga eens na waar voor jou de ergernis over Jezus en zijn weg zit. Waar stoot jij je steeds weer aan als het gaat om Hem? Op welke momenten gebeurt dat? En wat zegt dat, over Hem en over jou? En hoe moet het dan verder? Hoe zorg je ervoor dat je niet struikelt over jouw stenen des aanstoots? Hoe voorkom je dat de ergernis over bepaalde kanten van Jezus een echte valkuil voor je wordt?

Want dat is wat daar in Nazareth gebeurt. Ergernis wordt een blokkade voor Jezus' werk. Er is 'ongeloof.' Dat is best een groot woord: ongelooft. En toch neemt Jezus dat hier in de mond. Waar Hij elders volop mensen geneest en verkondigt en er menigten Hem overal volgen, blijft het in Nazareth stil. Hij kon daar geen enkele daad van kracht doen, lezen we, behalve dan dat Hij een paar zieken de handen oplegt en hen geneest. Jezus is niet helemaal afhankelijk van onze medewerking. Hij legde toch nog een enkeling de handen op, daar in Nazareth. Het is bijna humor, zoals Marcus dat zegt.

Maar toch. Ergernis kan een blokkade worden in je geloof. Wil Jezus in ons midden kunnen werken, dan zullen we met onze ergernissen aan de slag moeten. Ontdekken: waarom doet juist dit me zo'n pijn? Raakt het aan wat je hebt meegemaakt? Laat het je zien waar je het anders zou moeten doen? Maakt het je bang? Waarvoor dan? Praat erover, met een vertrouwd iemand, met een dominee. Bid om licht, om inzicht.

Wil Jezus in ons midden kunnen werken, dan vraagt dat van ons dat we open staan voor Hem, onze ergernissen tegen het licht houden en ontvankelijk zijn voor wie Hij werkelijk is. Niet alleen Hem omarmen voor zover Hij in ons plaatje past, maar Hem helemaal willen ontmoeten, met de ongemakkelijke en weerbarstige kanten, met dat waar we helemaal niet op zitten te wachten en dat waar we geen raad mee weten.

Geloven is je overgeven aan Hem zoals Hij werkelijk is. Durf je dat? Durf je te vertrouwen dat Hij juist met de kanten van Hem waar jij moeite mee hebt meer voor jou, voor heel deze wereld kan zijn, dan dat kleine stukje wat je al toegelaten hebt? Jezus is niet afhankelijk van ons vertrouwen, maar er is wel iets als wisselwerking. Als je verwachtingsvol naar Jezus luistert, hoor je meer. Als je Hem echt wilt ontmoeten, ontdek je meer.

Nog even terug naar de inwoners van Goirle. Zij hebben het makkelijk. Hun beroemdste inwoner staat in brons gegoten in hun dorp en het is wel duidelijk wat haar betekenis is. Jezus hoeft geen beeld en ook geen bordje waarop precies staat wie Hij is. Hij vraagt om geloof in Hem niet alleen in dat stukje wat we bewonderen, maar in wie Hij echt is, in zijn volheid. En Hij vraagt om navolging. Laten we met die Jezus op weg zijn.
Amen.